

De witte kerstkous

Chakell dacht dat haar broer nooit zou veranderen.

Chakell Wardleigh Herbert
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Chakell moest lachen om de gekke tekeningetjes van haar zus. Het was kerstavond en het hele gezin speelde een tekenspel bij de open haard.

Chakell vond kerstavond de beste tijd van het hele jaar. Ze voelde zich fijn en gelukkig na al het lekkers en gegiechel. Ze wilde dat er geen einde aan kwam!

'Oké', zei mama. 'Het is tijd voor de witte kerstkous!'

Chakell grijnsde. Kerstavond was haar lievelingstijd en *dit* was een van haar lievelingstradities.

In haar land hingen mensen met Kerstmis grote mooie kerstkousen bij de open haard. Op

kerstochtend zijn die gevuld met lekkers! Maar deze kerstkous was heel bijzonder. Chakell en haar gezinsleden vulden die met geschenken voor Jezus.

Mama haalde een mooie witte kerstkous met gouden versieringen tevoorschijn. Toen gaf ze iedereen een strookje papier en een potlood. 'Schrijf op wat je Jezus voor volgend jaar wilt beloven', zei ze.

'Die belofte stoppen we dan in de kerstkous en volgend jaar lezen we ze op kerstavond', voegde papa toe. 'Maar laten we eerst onze beloften van vorig jaar lezen.'

Hij stak zijn hand in de kerstkous en haalde de strookjes papier van vorig jaar eruit. Hij deelde ze uit

en Chakell las haar belofte: 'Ik zal thuis vaker helpen.' Ze vond dat ze dat dit jaar best goed had gedaan.

Maar wat zou ze deze keer opschrijven?

'Ik weet wat ik ga opschrijven!' zei haar zus opgewekt.

Chakell dacht na over wat ze Jezus kon geven. Wat zou ze het komende jaar beter kunnen doen om meer op Hem te gaan lijken? Wat zou Hij willen dat ze deed?

Toen zag ze haar broer, Braeden, iets op zijn strookje schrijven.

Chakell fronste. Ze kon niet zien wat hij opschreef, maar ze wist zeker dat hij het niet *echt* zou doen.

Braeden plaagde Chakell vaak, en ze waren dit jaar niet erg lief voor elkaar geweest. Ze hield van haar broer, maar ze dacht niet dat hij ooit meer op Jezus zou proberen te lijken.

Waarom doet hij zo gemeen tegen me? dacht ze.

Ze keek toe hoe hij zijn papiertje vouwde en het in de witte kerstkous stopte.

Braeden zag haar staren en glimlachte. 'Niet spieken', zei hij.

Chakell keek weer naar haar strookje en schreef: 'Ik zal dit jaar proberen aardig voor iedereen te zijn.' Daarna stopte ze ook haar papiertje in de kerstkous.

Al snel was het bedtijd. Maar Chakell bleef maar denken aan wat Braeden had opgeschreven. Ze mochten hun belofte aan Jezus niet van elkaar lezen, maar ze wilde het *echt* weten!

Terwijl de anderen zich klaarmaakten om naar bed te gaan, sloop Chakell stiekem naar de witte kerstkous. Ze vond Braedens strookje en vouwde het open.

'Dit jaar belof ik aardiger tegen Chakell te doen', stond er.

Ze kon haar ogen niet geloven. Had Braeden dat echt opgeschreven? Ze kreeg tranen in haar ogen en stopte het papiertje voorzichtig terug in de kerstkous.

Mama zei altijd dat iedereen door geloof in Jezus Christus kan veranderen en meer zoals Hij worden. Misschien had ze gelijk. Misschien kon Jezus Braeden en haar echt helpen om aardiger tegen elkaar te zijn.

Toen Chakell de volgende ochtend aan het ontbijt zat, voelde ze zich nog warm vanbinnen. Toen Braeden de trap afliep, sloeg ze haar armen om hem heen en gaf ze hem een dikke knuffel.

Braeden sperde zijn ogen wijd open. 'Wow, wat krijgen we nu?'

'Ik wilde je gewoon een knuffel geven', zei ze. 'Vrolijk kerstfeest!'

Braeden grijnsde en omhelsde haar. 'Vrolijk kerstfeest.' ●

ILLUSTRATIES: KEVIN FALES